

Sygn. akt: KIO 1391/14

WYROK

z dnia 22 lipca 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec

Protokolant: Agata Dziuban

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lipca 2014 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 7 lipca 2014 r. przez wykonawcę: **Impel Catering Company spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. we Wrocławiu (53-111), ul. Ślężna 118** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Wojskowy Instytut Medyczny w Warszawie (04-141), ul. Szaserów 128**

przy udziale wykonawcy: **Vendi Servis sp. z o.o. w Łodzi (91-204), ul. Traktorowa 126** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**
2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę: **Impel Catering Company spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. we Wrocławiu** i:
  - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę: **Impel Catering Company spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. we Wrocławiu** tytułem wpisu od odwołania,
  - 2.2. zasądza od wykonawcy: **Impel Catering Company spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. we Wrocławiu** na rzecz zamawiającego: **Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie** kwotę **3 075 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące

siedemdziesiąt pięć złotych zero groszy) obejmującą koszty wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **Warszawa-Praga w Warszawie**.

Przewodniczący: .....

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „*Usługi przygotowywania i podawania posiłków dla pacjentów WIM oraz posiłków profilaktycznych dla personelu WIM wraz z wynajmem pomieszczeń i dzierżawą maszyn i urządzeń gastronomicznych WIM*” zostało wszczęte przez Wojskowy Instytut Medyczny w Warszawie, zwany dalej Zamawiającym. Ustalona przez Zamawiającego wartość zamówienia przekraczała kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2014/S 086-150539) w dniu 3 maja 2014 r.

W dniu 7 lipca 2014 r. odwołanie wniósł wykonawca: Impel Catering Company spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. we Wrocławiu, zwany dalej Odwołującym.

Odwołanie zostało wniesione wobec zaniechania przez Zamawiającego odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę: Vendi Servis sp. z o.o., a w konsekwencji wobec czynności uznania tej oferty za najkorzystniejszą. Odwołujący zarzucał Zamawiającemu „*naruszenie:*

- 1) *art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez naruszenie zasad zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców,*
- 2) *art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 w związku z art. 90 ust. 1-3 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez zaniechanie przez Zamawiającego odrzucenia oferty wybranego Wykonawcy: VENDI SERVIS Sp. z o.o., ul. Traktorowa 128, 91- 204 Łódź, jako zawierającej rażąco niską cenę do przedmiotu zamówienia, a ponadto stanowiących czyn nieuczciwej konkurencji, jak również z uwagi na nieudzielenie przez wybranego Wykonawcy wyjaśnień w trybie art. 90 ust. 3 ustawy prawo zamówień publicznych;*
- 3) *art. 91 ust 1 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez wadliwy wybór oferty najkorzystniejszej.”*

Uwzględniając podniesione zarzuty, Odwołujący wnosił o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, a następnie powtórzenie

czynności badania i oceny ofert oraz odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę: Vendi Servis sp. z o.o., a także wyboru oferty najkorzystniejszej.

W dniu 10 lipca 2014 r. zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego doręczył Prezesowi Izby wykonawca: Vendi Servis sp. z o.o. w Łodzi, zwany dalej Przystępującym lub uczestnikiem postępowania.

Skład orzekający Izby wykluczył to, aby spełniona została którakolwiek z przesłanek odrzucenia odwołania ustanowionych w art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron oraz uczestnika postępowania, na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie, z uwzględnieniem stanowisk stron oraz uczestnika postępowania odwoławczego, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, przysługiwało prawo wniesienia odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Zamawiającego.

Izba postanowiła zaliczyć w poczet materiału dowodowego dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego i potwierdzoną za zgodność z oryginałem, jak również dokumenty przedstawione Izbie w toku postępowania odwoławczego.

Mając na celu ocenę zasadności zarzutów podnoszonych w odwołaniu, Izba ustaliła, że zgodnie z pkt III.1 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) szczegółowy opis przedmiotu zamówienia zawarty został w dwóch załącznikach do SIWZ – nr 4: „*Arkusze informacji cenowo-techniczno-eksploatacyjnej*” i nr 6: „*Wzór umowy*”. Zgodnie z pkt IV okres realizacji przedmiotu zamówienia wynosił 48 miesięcy. Pkt XII SIWZ obejmował opis sposobu obliczenia ceny.

Zgodnie z treścią § 2 wzoru umowy wykonawca został zobowiązany „do:

- 1) *żywienia dietetycznego pacjentów przebywających na leczeniu stacjonarnym.*
- 2) *żywienia pracowników uprawnionych do posiłków profilaktycznych w dniach wykonywania pracy – posiłek profilaktyczny powinien składać się z jednego dania gorącego, o kaloryczności ok. 1 000 kcal oraz 0,75 l mleka, – cena brutto jednego posiłku wynosi ..... PLN,*
- 3) *żywienia w okresie realizacji przedsięwzięć związanych z zabezpieczeniem zadań mobilizacyjnych i wprowadzanych stanów gotowości bojowej, według norm i należności obowiązujących w Wojsku Polskim,*

4) *prowadzenia restauracji na bazie wynajmowanych pomieszczeń, w tym żywienia pracowników Zamawiającego zgłaszających indywidualne zamówienia, na ich koszt.*"

W § 9 ust. 1 wzoru umowy Zamawiający dopuścił „*możliwość świadczenia usług żywieniowych na rzecz odbiorców zewnętrznych tj. przygotowywania posiłków przez Wykonawcę w pomieszczeniach wynajmowanych od WIM z konsumpcją posiłków na zewnątrz obiektów WIM*".

Zapisy zawarte w paragrafach od 22 do 37 wzoru umowy regulowały zasady rozliczenia wykonawcy z Zamawiającym kosztów najmu powierzchni, dzierżawy maszyn i urządzeń, a także rozliczenia opłat należnych z tytułu korzystania z niezbędnych do świadczenia usługi mediów. W § 30 ust. 2 wzoru umowy Zamawiający zobowiązał wykonawcę do „*optymalnego (w miarę możliwości pełnego) wykorzystania potencjału produkcyjnego obiektu żywieniowego przy świadczeniu usług żywieniowych, o których mowa w § 9 ust. 1*". W § 30 ust. 3 wzoru umowy wymagał zaś, aby usługi żywieniowe na rzecz odbiorców zewnętrznych były świadczone w wymiarze minimum 350 osobodni dziennie.

W piśmie z dnia 16 maja 2014 r. Zamawiający zawarł odpowiedzi na pytania kierowane do niego przez wykonawców.

W odpowiedzi na pytanie 16 przedstawił średnie miesięczne koszty mediów z ostatnich 12 miesięcy, które zobowiązany był ponosić dotychczasowy wykonawca, zaś w załączniku nr 1 do powołanego pisma w pkt 2 zawarł tabelaryczne zestawienie powołanych kosztów w rozbiu na poszczególne miesiące.

W załączniku nr 2 do pisma z dnia 16 maja 2014 r. Zamawiający zawarł informację o pracownikach przeznaczonych do przejęcia przez wybranego wykonawcę – podano tam m.in. łącznie koszty brutto wraz z kosztem ZUSu pracodawcy.

W odpowiedzi na pytanie 71 Zamawiający poinformował wykonawców o tym, że obecny wykonawca na terenie kuchni głównej przygotowuje posiłki dla odbiorców zewnętrznych.

Termin składania ofert upłynął w dniu 26 maja 2014 r. Przed jego upływem czterech wykonawców złożyło Zamawiającemu swoje oferty, w tym Odwołujący i Przystępujący. Przystępujący zaoferował Zamawiającemu realizację przedmiotu zamówienia za cenę 21 667 943,23 zł, zaś Odwołujący za kwotę 22 988 806,73 zł (kwota ustalona przez Zamawiającego w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3) ustawy Pzp).

Bezpośrednio przed otwarciem ofert Zamawiający podał, że na sfinansowanie zamówienia zamierzał przeznaczyć kwotę 24 457 458,00 zł.

Pismami z dnia 11 i 17 czerwca 2014 r. Zamawiający wezwał na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny. W drugim z pism, Zamawiający wezwał Przystępującego do przedstawienia wyceny określonych w wezwaniu elementów oferty (m.in. kosztów pracowniczych, mediów, najmu pomieszczeń).

Przystępujący w odpowiedzi na powołane wezwanie złożył swe wyjaśnienia zawarte w pismach z dnia 13 i 20 czerwca 2014 r. W drugim z powołanych pism, Wykonawca przedstawił kwoty na jakie wycenił poszczególne koszty wskazane przez Zamawiającego w wezwaniu z dnia 17 czerwca 2014 r.

Zamawiający uznał przedstawione mu wyjaśnienia za wystarczające i uznał złożoną przez Przystępującego ofertę za najkorzystniejszą.

Wobec powyższego Odwołujący wniósł odwołanie. Jego zdaniem zaoferowana przez Przystępującego cena rażąco odbiegała od przewidzianego przez Zamawiającego budżetu, a zwłaszcza od wymagań zawartych w SIWZ. Twierdzenia te uzasadniać miała treść zawarta w tabeli znajdującej się na czwartej stronie uzasadnienia odwołania. Odwołujący zestawiał w niej wartości ustalone przez siebie na podstawie przemnożenia podanych w wyjaśnieniach udzielonych Zamawiającemu przez Przystępującego wartości odpowiadających poszczególnym kosztom składowym przez liczbę osobodni podaną w załączniku nr 5 do SIWZ. Tak ustalone wartości zestawiał z kwotami, które wywiódł z treści SIWZ lub wyjaśnień Zamawiającego zawartych w piśmie z dnia 16 maja 2014 r., podkreślając przy tym jednocześnie, iż oba te dokumenty bardzo precyzyjnie określają poszczególne koszty związane z realizacją usługi, tj. koszty mediów, dzierżawy sprzętu czy przejęcia pracowników. Działanie to pozwoliło mu stwierdzić, iż wycena Przystępującego nie została należycie oszacowana, a realizacja przez tegoż wykonawcę przedmiotu umowy naraża Zamawiającego na duże niebezpieczeństwo. Uwzględniając powyższe twierdził również, że w rozpoznawanej sprawie istnieją podstawy do tego, aby stwierdzić, że Przystępujący dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2009 r. Nr 201 poz. 1540), co również rodziło po stronie Zamawiającego obowiązek odrzucenia oferty tego wykonawcy.

Izba, kierując się przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, odwołanie wniesione przez Odwołującego rozpoznała w granicach zarzutów w nim zawartych i popieranych w toku postępowania odwoławczego

Skład orzekający Izby, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu i podlegających kognicji Izby, doszedł do przekonania, iż sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie, jako takie, nie zasługuje na uwzględnienie.

Dla rozstrzygnięcia istotnym było to, jaki w sprawie był rozkład ciężaru dowodu między Stronami. Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121), zwanej dalej kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Analogiczną regulację zawiera przepis art. 190 ust. 1 ustawy Pzp, zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W rozpoznawanej sprawie, jak to zostało ustalone, Zamawiający uznał ofertę złożoną przez Przystępującego za najkorzystniejszą spośród wszystkich złożonych mu ofert. Wyboru tego dokonał po przeprowadzeniu postępowania opisanego w art. 90 ustawy Pzp, a zatem po uzyskaniu od Przystępującego wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny. W takim właśnie kontekście Odwołujący zakwestionował prawidłowość decyzji Zamawiającego. Twierdził on, iż cena zaoferowana przez Przystępującego jest ceną rażąco niską, a złożone przez tego wykonawcę wyjaśnienia nie dowodzą twierdzeń przeciwnych.

Zgodnie z powołanym przepisem art. 6 kc, a także odpowiednimi przepisami ustawy Pzp, Odwołujący powinien był dowieść w tej sytuacji zasadności swoich twierdzeń. Tym samym powinien on w sposób rzeczowy odnieść się do przedstawionych Zamawiającemu w trybie art. 90 ustawy Pzp wyjaśnień i wykazać zawarte w nich uchybienia merytoryczne, które mogłyby zostać uznane za wystarczającą podstawę do odrzucenia kwestionowanej oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4) ustawy Pzp. W przypadku, gdyby nie wykazał zaistnienia powoływanych przez siebie okoliczności, jego odwołanie powinno zostać oddalone. Koniecznym było, aby Odwołujący podjął, co ważne – finalnie skuteczną, próbę wykazania, iż w oparciu o obiektywnie istniejące i znane znawcom odpowiedniego segmentu rynku, na którym działają obaj wykonawcy, przesłanki, nie sposób przyjąć, iż możliwe jest uznanie ceny ukształtowanej na poziomie zaoferowanym przez Przystępującego za cenę, która nie jest ceną rażąco niską. Przedstawiona przez Odwołującego argumentacja powinna być spójna i oparta na rzetelnych podstawach – winna odnosić się tak do odpowiednich zapisów SIWZ kształtujących odpowiednie elementy oferty mające wpływ na wysokość ceny, jak i wyceny tych elementów na rynku, a ponadto zwracać uwagę na wszystkie istotne

dla wyceny przedmiotu zamówienia okoliczności, które w danej sprawie oddziaływałyby na ustalenie ostatecznego poziomu ceny. Stąd też Odwołujący powinien wykazać, że w istniejących realiach rynkowych nie jest możliwe zaoferowanie ceny na tak niskim poziomie, jak uczynił to Przystępujący. Przyjęcie odmiennego niż opisany rozkładu ciężaru dowodu doprowadziłoby do tego, że wystarczającym po stronie Odwołującego byłoby samo zanegowanie prawidłowości działań Zamawiającego. Rozwiązanie takie, w ocenie Izby, nie byłoby właściwe. Z takim, nie popartym żadnymi argumentami stanowiskiem wykonawcy stawiającego zarzuty, zrównać co do wywieranego przez niego skutku, należy również przypadek, gdy odwołujący stawiając zarzuty podejmuje próbę przedstawienia argumentów mających przemawiać za ich słusznością, niemniej jednak przywołane przez niego okoliczności nie znajdują wystarczającego oparcia w przywoływanych przez niego dowodach, bądź też nie pozwalają uznać, że przedstawione przez niego stanowisko odnosi się do wszystkich istotnych elementów cenotwórczych, a tym samym, że jest ono spójne, wyczerpujące i należycie uzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie Odwołujący, w ocenie składu orzekającego, nie sformułował zarzutów, które zasługiwały na uwzględnienie. Przedstawione w odwołaniu wyliczenia zawarte w tabeli, odnoszą się do niewiele ponad połowy wartości ceny ofertowej zaoferowanej przez Przystępującego (suma kwot z poszczególnych wierszy tabeli to ok. 12 mln zł, przy ponad 21 mln zaoferowanym przez Przystępującego). Jest to szczególnie istotne, z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy Pzp pojęcie rażąco niskiej ceny odnosić należy do całego przedmiotu zamówienia. Tymczasem Odwołujący nie odnosił się do pełnego przedmiotu zamówienia, nie odnosił się do całkowitej ceny ofertowej. Nie przywołał też jakichkolwiek argumentów mających przemawiać za tym, że wystarczającym w rozpoznawanej sprawie będzie odwołanie się jedynie do pewnych tylko elementów przedmiotu zamówienia. Nie podjął on również próby udokumentowania odpowiednich kosztów niezawartych w tabeli, których poniesienie byłoby konieczne dla prawidłowej realizacji przedmiotu zamówienia, a których zagregowanie z kosztami zawartymi w tabeli doprowadziłoby do przekroczenia ceny ofertowej Przystępującego i czyniłoby ją niewiarygodną. Pozostawił zatem w sferze niedopowiedzenia blisko połowę kwoty odpowiadającej cenie Przystępującego, twierdząc jednocześnie, iż nie jest możliwe zrealizowanie przedmiotu zamówienia przy założeniu kalkulacji połowy ceny zaprezentowanej w tabeli. Co równie istotne, nawet ta część kosztów, co do której podjął on próbę udowodnienia, że nie zostały należycie skalkulowane, nie została przez niego skutecznie zakwestionowana. Odwołujący w uzasadnieniu podnoszonych przez siebie zarzutów całkowicie pominął zawartą w ofercie Przystępującego (w uzupełnionym załączniku nr 5 do SIWZ) wycenę sporządzenia posiłków profilaktycznych, zaś koszty, które zostały

przez Zamawiającego podane jako dane historyczne odpowiadające kosztom dotychczasowego wykonawcy, w sposób nieuzasadniony, w pełnej kwocie, uznał za kwoty, które powinny zostać uwzględnione w cenie ofertowej. Odwołujący zdawał się nie dostrzegać powoływanych przez Zamawiającego i Przystępującego zapisów wzoru umowy, które nie tylko dozwalały, ale wręcz zobowiązywały wykonawcę do przygotowywania posiłków dla odbiorców zewnętrznych (§ 9 ust. 1 i § 30 ust. 3), czy też odpłatnego żywienia pracowników Zamawiającego (§ 2 pkt 4). Zgodnie z odpowiedzią na pytanie 71 zawartą w piśmie z dnia 16 maja 2014 r. dotychczasowy wykonawca na terenie kuchni głównej przygotowuje posiłki dla odbiorców zewnętrznych, z czego wynika m.in. to, że ujawnione przez Zamawiającego koszty mediów (pytanie nr 16) obejmowały również koszty przygotowywania posiłków, które nie były objęte przedmiotem zamówienia. Niewłaściwym jest zatem poczynione przez Odwołującego utożsamienie podanych przez Zamawiającego kosztów, czy to historycznych, czy to sztywno wpisanych do wzoru umowy (np. koszt najmu pomieszczeń), z kwotami, które w całości pokryte zostać powinny z wynagrodzenia odpowiadającego cenie ofertowej. Uzasadnionym, wobec powyższego, było bowiem przyjęcie, że w tych samych pomieszczeniach przygotowywane będą przez pracowników wybranego wykonawcy posiłki oferowane odpłatnie odbiorcom zewnętrznym lub pracownikom Zamawiającego. Tym samym właściwe było założenie, iż część kosztów wynajmu powierzchni, dzierżawy narzędzi i urządzeń, czy też mediów zostanie pokryta z przychodów pochodzących z tej właśnie działalności. Tymczasem Odwołujący w sposób niczym nieuzasadniony przyjął konieczność uwzględnienia pełnych kosztów w kalkulacji ceny. Zauważyć przy tym należy, iż podane przez Zamawiającego dane historyczne (koszt mediów w ostatnich 12 miesiącach) uznał za sztywno określone kwoty, które należy traktować jako zakładany koszt konieczny do uwzględnienia przez pełen okres realizacji przedmiotu zamówienia. Zasadnie też podnosił Zamawiający, iż w ostatnim wersie wspomnianej tabeli Odwołujący bezpodstawnie utożsamiał podany w § 24 ust. 10 wzoru umowy koszt konserwacji urządzeń z kosztami remontów pomieszczeń i za takie je uznał.

Wszystkie te okoliczności nie pozwoliły Izbie ocenić stanowiska Odwołującego jako wyczerpującego i należycie uzasadnionego, a zatem takiego, które przemawiałoby za dokonaniem przez Izbę weryfikacji złożonych przez Przystępującego wyjaśnień, a w szczególności za zbadaniem czynności ich oceny przeprowadzonej przez Zamawiającego. Brak bowiem było w rozpoznawanej sprawie podstaw do przyjęcia punktu odniesienia (konkretnej sytuacji rynkowej należycie opisanej przez Odwołującego), do którego miałyby się odnosić treść wyjaśnień złożonych przez Przystępującego w trybie art. 90 ustawy Pzp. Co istotne Odwołujący nie podważył wiarygodności tych wyjaśnień – nie wykazał bowiem, że przy uwzględnieniu danych podanych przez Przystępującego

nie jest możliwym zaoferowanie realizacji przedmiotu zamówienia w zamian za cenę przez niego zaoferowaną.

Mając to na uwadze, Izba uznała, że nie zostało w toku postępowania odwoławczego udowodnione, że Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt 4), czy też art. 90 ust. 1-3 ustawy Pzp. To z kolei przekonanie, pozwoliło Izbie przyjąć, iż nie zostało wykazane, aby Zamawiający dopuścił się również naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 3) ustawy Pzp. Skoro bowiem brak było podstaw do przyjęcia, iż cena zaoferowana przez Przystępującego jest ceną rażąco niską w stosunku do przedmiotu zamówienia, to nie sposób było przyjąć, iż spełnione zostały wszystkie przesłanki czynu nieuczciwej konkurencji, na który wskazywał Odwołujący (art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji). Brak było również postaw, aby uznać, iż zostały naruszone pozostałe przepisy ustawy Pzp przywołane w odwołaniu (art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 91 ust. 1).

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba, działając na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba wzięła w szczególności pod uwagę przepis § 3 pkt 2) powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym uzasadnione koszty strony postępowania odwoławczego ustala się na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy. Mając na uwadze fakt, iż Zamawiający przedłożył odpowiednie rachunki, Izba uwzględniła zgodnie z § 5 ust. 3 pkt 1) powołanego rozporządzenia jego wniosek o obciążenie Odwołującego poniesionymi przez niego kosztami wynagrodzenia pełnomocnika.

Przewodniczący: .....